

МОТИВИ към Определение № 156 от 18.03.2024г. по ВЧНД № 163/2024г. на СлОС

Производството е по реда на чл. 65 ал.8 и ал.9 от НПК.

С протоколно Определение № 409/11.03.2024 г., постановено по ЧНД № 335/2024г. по описа на РС – Сливен е изменена взетата по отношение на С. Й. П., обвиняем по ДП № 247/2024 г. на РУ - Сливен, вх. № 970/2024г. на РП – Сливен мярка за неотклонение задържане под стража в по – лека, а именно парична гаранция в размер на 5 000 лв.

Срещу посоченото определение е подаден частен протест от Районна прокуратура - Сливен, в който са развити оплаквания за неправилност и необоснованост на определението. Искането е въззивният съд да отмени атакуваното определение и да остави в сила мярката за неотклонение задържане под стража на обв. П., като на основание чл.65 ал.6 от НПК постанови срок от 2 месеца, в който подадена жалба на основание чл.65 ал.1 от НПК от обв. П. да се счита за недопустима.

В съдебно заседание представителят на ОП – Сливен моли съда да отмени протоколно определение № 409 от 11.03.2024 г. на СлРС, като неправилно и необосновано. Освен, че поддържа изложените в частния протест доводи, твърди че определението няма мотиви - вместо мотиви били възпроизведени исканията на защитата и прокуратурата и без да се посочва защо, декларативно било заявено, че следва да бъде изменена взетата спрямо обвиняемия мярка от Задържане под стража в Парична гаранция. От текста на съдебното определение не ставало ясно защо именно мярката за неотклонение Парична гаранция се явявала най-подходяща за обвиняемия, нито пък защо нейният размер следвало да бъде точно 5 000 лв. Към настоящия момент доказателствата по делото сочели висока опасност на осъществено и опасност обвиняемият да се укрие или извърши ново престъпление, ако бъде с по-лека мярка за неотклонение от Задържане под стража. Фактологията, изведена от доказателствата по делото сочела на добре планирана престъпна дейност, чрез набавяне на средства, включая и набавяне на определени дрехи и маски, които двамата обвиняеми ползвали по време на извършване на престъплението, с цел тяхното деяние в последствие да не бъде разкрито. Счита също, че възстановяването на сумата на запаленото имущество не би могло да обоснове необходимост от промяна на взетата спрямо обвиняемия мярка, тъй като то имало отношение единствено и само към смекчаване на наказателната отговорност, която обвиняемият би понесъл в последствие, но не и да обоснове по-ниска обществена опасност на деца. Моли за отмяна на първоинстанционното определение и постановяване на ново, с което да бъде потвърдено задържането на обв. П..

Защитникът на обвиняемия счита, че от събраните по делото доказателства действително се доказало по безспорен начин, че обвиняемият извършил инкриминираното деяние, за което обаче съжалявал искрено, същото било извършено спонтанно. Той не бил криминално проявен, нямало никакви други оплаквания спрямо него, нямал криминално досие. Имал две малолетни деца, за които се грижел, имал постоянна работа - произвеждал бетонни плоскости и елементи, която извършвал постоянно, поради което бил с ниска степен на обществена опасност като физическо лице и това, че не бил осъждан показвало, че той нямал интерес да се укрие или да извършва каквото и да било престъпление. Веднага организирал заплащането на щетата от престъплението, направил чистосърдечно самопризнание, нямало да попречи на разследването. Моли за потвърждаването на определението на

първоинстанционния съд и за оставяне в сила на взетата спрямо обвиняемия мярка за неотклонение Парична гаранция в размер на 5 000 лв.

Обв. П. изказва съжаление за извършеното. Заявява, че няма да се укрие или да извърши престъпление. Моли за по - лека от задържането под стража мярка за неотклонение - Парична гаранция или Домашен арест, за да може да работи в цеха си в ** и да издържа семейството си. Там имал условия за живеене. Жената, с която живеел на съпругески начала и децата му били в гр. Сливен.

Съдът, след като се запозна с подадения частен протест, атакувания съдебен акт, съобрази становищата на страните, изразени в съдебно заседание и обсъди събраните до момента доказателствени материали, провери изцяло атакуваното определение и счете частния протест за неоснователен.

Досъдебно производство ДП № 247/2024 г. на РУ - Сливен, вх. № 970/2024г. на РП – Сливен е започнато на 17.02.2024 г. за престъпление по чл. 330, ал. 1 от НК.

В хода на разследването, на 18.02.2024г. С. Й. П. е привлечен в качеството на обвиняем за това, че на 17.02.2024г. в гр. Сливен, в съучастие като съизвършител с В. Н. Б., запалил имущество със значителна стойност – лек автомобил м. „Ауди А7“ с рег. № ** на стойност 30 000 лева, собственост на „И-Т“ ЕООД, с управител и собственик на капитала Т. Г. Т. от гр.Сливен – престъпление по чл. 330, ал. 1, вр. чл. 20, ал. 2 от НК.

На 18.02.2024г. в качеството на обвиняем по същото досъдебно производство е привлечен и В. Н. Б. за това, че на 17.02.2024г. в гр. Сливен, в съучастие като помагач със С. Й. П., умишлено улеснил извършването на престъплението чрез съвети и разяснения, запалил имущество със значителна стойност – лек автомобил м. „Ауди А7“ с рег. № ** на стойност 30 000 лева, собственост на „И-Т“ ЕООД, с управител и собственик на капитала Т. Г. Т. от гр.Сливен – престъпление по чл. 330, ал. 1, вр. чл. 20, ал. 4 от НК.

За престъплението по чл. 330, ал. 1 от НК са предвижда наказание лишаване от свобода за срок от една до осем години.

По отношение на всеки от двамата обвиняеми по досъдебното производство е взета мярка за неотклонение задържане под стража.

Обв. П. е на 32 години, с основно образование. Не е женен. Със жената, с която живее на съпругески начала имат две малолетни деца на 2 години и на 7 години. Има постоянен адрес в гр. Сливен, кв. „Българка“ бл. 27, ап. 6. Видно от приложената по досъдебното производство характеристична справка на обв. П., последният работи в сферата на строителството – изработва изделия от щампован бетон. Не е осъждан. С влязло в сила на 17.07.2014 г. решение по АНД № 791/2014 г. на СлРС на основание чл. 78а от НК, му е наложено административно наказание глоба в размер на 1000 лв. за престъпление по чл. 343в, ал. 2, вр. ал. 1 от НК. В справката за съдимост няма отбелязване дали глобата е платена или дали изпълнението ѝ не е погасено по давност.

С протестираното протоколно Определение № 409/11.03.2024 г., постановено по ЧНД № 335/2024г. по описа на РС – Сливен е изменена взетата по отношение на обв.

П. мярка за неотклонение задържане под стража в по – лека, а именно парична гаранция в размер на 5 000 лв. Районният съд е приел, че от събраните до момента доказателства може да се направи обосновано предположение, че обв. П. е един от извършителите на престъплението, за което му е повдигнато обвинение, но не е налице

кумулятивно предвидената опасност той да се укрие или да извърши престъпление, поради което мярката му за неотклонение задържане под стража следва да се промени в по- лека, а именно парична гаранция в размер на 5 000 лв., като в този размер ще е достатъчна, за да се постигнат целите на мярката за неотклонение.

При така установената фактическа обстановка Окръжният съд намира подадения частен протест за неоснователен, по следните съображения:

Предвидените в НПК мерки за неотклонение се вземат спрямо обвиняем по дело от общ характер, а най – тежката мярка за неотклонение „задържане под стража” се взема само когато са налице основанията на чл. 63, ал. 1 от НПК – наличието на обосновано предположение, че обвиняемият е извършил престъпление, което се наказва с лишаване от свобода или друго по – тежко на наказание и доказателствата по делото сочат, че съществува реална опасност обвиняемият да се укрие или да извърши престъпление.

Както правилно е отбелязал и районния съд, от събрания до момента доказателствен материал на досъдебното производство може да се направи обосновано предположение, че обвиняемият е извършил престъплението, за което му е повдигнато обвинение. Престъплението по чл. 330, ал. 1, вр. чл. 20, ал. 2 от НК се наказва с наказание лишаване от свобода, т.е. налице е първата предпоставка на чл. 63, ал. 1 от НПК. Не е налице обаче кумулативно предвидената опасност обвиняемият да се укрие или да извърши престъпление. Безспорно обществената опасност на престъплението е висока, предвид извършването му в съучастие с друго лице, изготвянето на план и набавянето на средства, но тя не е изключителна. Обв. П. не е с висока степен на обществена опасност – той не е осъждан; няма други неприключили наказателни производства; има постоянен адрес и работа; баща е на две малолетни деца, за които се грижи; съдейства на органите на досъдебното производство за своевременно приключване на разследването – дал е подробни обяснения във връзка с обвинението, признал е вината си, възстановил е щетата от престъплението.

Предвид изложеното, настоящият състав на въззивния съд възприема съображенията на районния съд, че целите на мерките за неотклонение по чл. 57 НПК по отношение на обв. П. могат да бъдат постигнати и с по – лека мярка за неотклонение от задържането под стража, а именно – „Гаранция” в пари в размер на 5 000 лв. Тази мярка за неотклонение, в така определения размер, е адекватна на степента на обществена опасност на деянието и на личността на обвиняемия, ще гарантира неговото коректно процесуално поведение и в достатъчна степен ще обезпечи своевременното приключване на разследването. С оглед на това, атакуваното протоколно определение като законосъобразно и правилно следва да бъде потвърдено, а обв.П. на основание чл. 65, ал. 10 от НПК да бъде освободен след внасянето на Гаранцията.

Ръководен от изложените съображения Сливенският окръжен съд постанови определението си.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: